

Glæsiliga løtan á palli

- ber lønina í sjálvum sær. Alt tað sum er uttan fyri pallin eru lutir, sum tú noyðist at taka við, sigur Sissel Kyrkjebø m.a. í samrøðuni

Hóast nógv hefur verið skrivað seinasta árið um songkvinnuna úr Bergen, sum flutti til Danmarkar í fjór, so hefur skrivningin einki havt við hennara yrki at gera.

Tað er heldur ikki so lægið, tí í fjór var fyrsta árið Sissel Kyrkjebø hefur hildið fri.

Hon hefur nomið sær sangútbúgving og tikið sær stundir at steðga á eitt bil, fyri at kanna, hvørjar avbjóðingar hon komandi árin skal fara í holt við.

KRÓGVADI SEG FYRI PRESSUNI

Sissel Kyrkjebø vitjaði í Føroyum í farnu viku, og har var gjørt nógv burtúr at verja songkvinnuna móti fjølmiðlafólki. Ferðin var ætlað sum kunningarferð í samband við komandi framförlurnar í juni mánaða, tá hon skal framføra í Klaksvík og í Havn. Bert Fuglafjarðar Gentukór og gentukórið hjá Paula í Sandagerði, ætlaði hon geva gætur.

Sissel Kyrkjebø hefur framúr serstaka rødd, og tað er júst sangarayrkið hon frameftir skal menna. Hon hefur tí staðið á vegamóti seinasta árið, eftir lokið prógv í hægri handisskúla og tvey ára framförlur í sangleikinum "South of Music" í Oslo.

Hóast hon ikki hefur staðfest seg sum listakvinna í stóru verð - hon hefur havt eina framförlu í New York og eina í Berlin - so er hon kortini kend og væl umtókt í Norðurlondum. Sissel Kyrkjebø er bert 21 ára gomul, og tí hefur hon roynt at fjalt seg fyri fjølmiðlunum, sum áhaldandi tey seinastu fimm árin hava fylgt hvørjm fótafeti hennara.

At songrødd hennara er ein gimsteinur, sum krevur at hjúklast um, er einki ivamál. Annað er, at so nógv fólk kring songkvinnuna hava fingið til uppgávu at pallseta arbeiði hennara, og tað er kanska eisini eitt haft, sum volder so ungari kvinnu trupulleikar.

BERT VANLIG GENTA

Sissel Kyrkjebø skilir ikki, at hon skal vera so áhugaverdur persónur, og sigur um seg sjálva:

- Eg eri bert ein ung genta, sum fyri fimm árum síðani varð biðin um at syngja ein sang, í samband við at Grand Prix tiltakið varð sent úr heimbyi mínum Bergen.

- Í veruleikanum fekk eg hesa uppgávu, tí ein onnur songkvinnan, sum skuldi synga, hevði givið avboð.

- Eg var bert 16 ára gomul, og var júst farin á Handilsskúla. Eg gekk í 1. flokki, og tað var kanska bjargingin, at eg ikki vaknaði næsta morgun varð kend og beinleiðis fór inn í "showbiz", hóast boð vóru eftir mær úr øllum londum.

Um barnaárin og skúladagar sínar, sigur Sissel Kyrkjebø: - Eg eri uppvaksin í einum vanligum íbúðarblokki. Pápi mín er roknskaparhaldari og mamma starvast á teldudeild á universitetinum í Bergen. Eg eigi tveir beiggjar, annar er landafrøðingur og hin ger fyrifallandi arbeiði, og hefur ikki enn tikið støðu til, hvørja útbúgving hann skal ognast.

Í heimi okkara hava vit øll lurta nógv til tónleik, men eingin - áðrenn eg - hefur beinleiðis spælt á ljóðföri ella sungið. Tað var bæði Tom Jones og James Last, umframt klassiskan tónleik, sum vit spældu heima.

Á ROSSABAKI Í HAVNARDALI

Sissel Kyrkjebø er hugtikin av føroysku náttúruni og kennir seg stímbraða av at hitta føroysku tónleikarar og limir í gentukórunum.

Eftir vitjanina í Kirkjubø, har hon hómar samband við slekt sína - hon er ættað Kyrkjebø í Sognefjorden - helt hon líktist náttúruni í fjøllunum í Noregi. Hon var hugtikin av havluftini og tararoykinum í Kirkjubø, og helt tað vera munin millum fjal-

laumhvørvið í Noregi og Føroyum.

- Fyri beinleiðis at koma í samband við náttúruna, spurdi eg Páll Patursson, bónda, um tað bar til at sleppa ein túr á rossabaki, tí tað helt eg skuldi roynast, nú er var stóð her.

- Eg eri so hugtikin av skaldsöguni "Barbara" hon er ein myndbering

øll sum hon er, og gevur mær kenslu av at hava verið her áður. Ferðin hefur rættliga givið mær innblástur, sum eg fái brúk fyri, tá eg komi aftur á konsertferðini í summar.

Hvussu var tað at gerast kend út um landsmark, tá tú sang í Grand Prix?

- Eg var bert 16 ár og púra ókend, men tað

bjargaði mær, at eg gekk í skúla og var saman við ungfólki, sum spældu fótibólt, hondbólk og tónleik. Skúlin vardi meg móti fjølmiðlunum, og eg kendi skúlaumhvørvið sum mitt fripláss, har eg bert var ung genta, saman við vinkunum og skúla vininum mínunum.

GAVST IKKI Á HÁLVARI LEIÐ

- Eg havi altíð hugsað soleiðis, at tað tú fert undir, skalt tú fullføra. Tí var tað als einki ivamál, at eg skuldi gera skúlan lidnan, áðrenn eg fór víðari sum song-

kvinna.

- Tað hefur kortini ikki verið uttan trupulleikar, tá ein kennir tað sum øll tjóðin hefur eyguni við tí minsta fótafetinum, sum tú tekur.

Tá eg var liðug í sangleikinum "South of Music" umhugsaði eg støðuna. Eg havi altíð havt áhuga fyri sangi, dansi og sjónleiki. Tá eg fekk mær handilsútbúgving var tað tí eg ikki kendi meg nóg búna til at flyta heimanifrá. Skuldi eg fáa mær slíka útbúgving, noyðdist eg at flyta úr Bergen til Oslo.

Nú ert tú flutt til Danmarkar at búgva. Leingist tú ikki heimaftur?

- Eg eri ikki beinleiðis flutt til Danmarkar, eg havi ikki flutt bústað. Munurin er bert tann, at eg havi íbúð í Keypmannahavn, tí eg gangi til sangundirvísing í Danmark, har eg eisini havi fingið nógvar vinir. Foreldur míni vitja meg ofta, og tað er bert ein tími at flúgva úr Noregi til Danmark.

Tað hava fjølmiðlarnir gjørt nógv burtúr?

- Tað noyðist eg at ása. Hóast eg havi havt eitt "sabbatár" so hava bløðini ongantíð áður skrivað so nógv um meg, sum júst hetta árið. Tað er basíðan av "medaljuni", tá tú hefur slíkt

Orð: Dagny
Mynd: Kalmar

Sissel Kyrkjebø: - Eg taki undir við orðatakinum: Hvat nyttar tað at vinna allan heimin, um tú missir teg sjálvan burtur. Eg visti kortini frammanundan, tá eg valdi at halda fram sum songkvinnu, at so mangt annað fylgir við, sum tær ikki altíð dámar. Tí er tað so umráðandi at vera erligur fyri sær sjálvum, og eg veit hvat eg standi fyri. Tí nerver tað meg ikki, tá bløðini skriva okkurt um meg, sum eg ikki kennist við